Lieta Nr.C31476613

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2014.gada 5.augustā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnesis E.Ernstsons rakstveida procesā Rīgā, Baložu ielā 14, izskatīja civillietu SIA /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 21.novembrī SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī - Prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī - Atbildētāja) par parāda piedziņu.

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi un argumenti.

Saskaņā ar 2012.gada 21.novembra dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieku kopsapulces protokola Nr.1. lēmumu, dzīvojamo māju /adrese/, kopīpašumā esošās domājamās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu no 2013.gada 1.februāra veic Prasītāja. 2012.gada 21.novembrī starp Prasītāju un dzīvokļu īpašniekiem noslēgts Daudzdzīvokļu mājas pārvaldīšanas līgums Nr.AL – 2012 – 206/459 (turpmāk - pārvaldīšanas līgums). Pārvaldīšanas līgumā ir noteikti obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām nepieciešamie izdevumi, kā arī citi ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītie izdevumi. Atbildētājai katru mēnesi tikuši izrakstīti rēķini par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu. Katra mēneša rēķinā ticis norādīts tekošais maksājum sun parāds par iepriekšējo periodu, tādējādi regulāri informējot Atbildētāju par parāda lielumu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1760. un 1765.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu, 16.panta trešo daļu, Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu un Civilprocesa likuma 1., 41.panta pirmo daļu, 74., 128., 129., 195., 250.^{19} un 250.^{21}pantu, Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, saņemto pakalpojumu izdevumus, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu laika periodā no 2013.gada 1.februāra līdz 2013.gada 30.septembrim, un līgumsodu par laika periodu no 2013.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 30.septembrim Ls 453,44 apmērā ; tiesas izdevumus - valsts nodevu Ls 68,02 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30; atzīt Prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā līdz sprieduma izpildei.

2013.gada 4.decembrī Atbildētājai atbilstoši Civilprocesa likuma 250^{21}.panta pirmās daļas prasībām uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kas ir arī Atbildētājas deklarētā dzīvesvietas adrese, nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojuma veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2014. gada 3.janvārim.

No lietas pievienotiem materiāliem izriet, ka tiesā 2014. gada 8.janvārī kā neizsniegts saņemts atpakaļ Atbildētājai sūtītais prasības pieteikuma noraksts ar uzziņu, ka ievietots aicinājums, sūtījumam beidzies glabāšanas laiks.

Neskatoties uz to, ka Atbildētājai sūtītie tiesas dokumenti saņemti atpakaļ sūtīti kā neizsniegti, atbilstoši Civilprocesa likuma $56.^{1}$ panta otrajā daļā ietvertajai prezumpcijai, atzīstams, ka par tiesā celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanas datumu Atbildētājam ir paziņots, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta piektās daļas otrā teikuma noteikumiem fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma $56.^{1}$ panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti Civilprocesa likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu, un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Pie minētiem, lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Atbildētājai par celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanu ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un tiesas dokumentu nesaņemšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā Atbildētājas rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti, iebildumi nav celti, lūgumi nav pieteikti. Atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{21}$ panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Civilprocesa likuma 250^{25}.panta pirmā daļa noteic, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Tā kā puses nav izteikušas lūgumu lietu iztiesāt tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, lieta atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmajai daļai izskatāma rakstveida procesā, paziņojot pusēm datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ņemot vērā minēto un ievērojot, ka pusēm 2014.gada 5.jūnijā ir nosūtīts paziņojums par to, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā 2014.gada 5.augustā, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir daļēji pamatota un daļēji apmierināma pilnīgi tālāk minēto apsvērumu dēļ.

No lietas materiālos esošās Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izdrukas redzams, ka, pamatojoties uz 2006.gada 8.augusta pirkuma līgumu, Atbildētājai no 2006.gada 15.augusta nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./Nr./ un pie tā piederošām 4755/109264 kopīpašuma domājamajām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, kas atrodas /adrese/, kadastra reģistra Nr./Nr./ *(lietas 62.lapa)*.

Lietā nepastāv strīds par faktu, ka ar 2012.gada 21.novembra dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieku balsošanas protokolu Nr.1 kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības par dzīvojamo māju pēc adreses /adrese/, un tai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu nodotas SIA /Nosaukums A/ ar

2013.gada 1.februāri *(lietas 29. - 38.lapa)*, kā arī par faktu, ka Prasītāja veic dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otrā daļa noteic, ka dzīvojamās mājas īpašnieks uzdod pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, rakstveidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. Dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas pieņemts Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā. Noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam.

No lietas materiāliem izriet, ka 2012.gada 21.novembrī starp Prasītāju kā pārvaldnieku un dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašniekiem, noslēgts Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums (turpmāk – pārvaldīšanas līgums) saskaņā, ar kuru īpašnieki uzdod un pilnvaro pārvaldnieku un pārvaldnieks apņemas par līgumā noteikto samaksu pārvaldīt nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, un, kas sastāv no zemes gabala un daudzdzīvokļu mājas, kā arī nodrošināt nekustamā īpašuma un dzīvokļa īpašuma apgādi ar komunālajiem pakalpojumiem un citiem līgumā noteiktajiem pakalpojumiem *(lietas 14. – 28.lapa)*.

Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka starp Prasītāju un Atbildētāju pārvaldīšanas līgums nav noslēgts, bet pienākums norēķināties par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem Atbildētājam uzlikts saskaņā ar Dzīvokļa īpašumu likumu un Civillikumu.

Civillikuma 1401. un 1402.pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība. Saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta pirmajai daļai dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Dzīvokļu īpašnieku kopība, noslēdzot attiecīgu līgumu, var pilnvarot citu personu izlemt kopības kompetencē esošu jautājumu, izņemot šā panta otrajā daļā minētos jautājumus. Savukārt minētā likuma 16.panta otrās daļas astotais un devītais punkts noteic, ka vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par atsevišķu vai visu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību uzdošanu pārvaldniekam un dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu noteikšanas un maksāšanas kārtību.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 17.panta devīto daļu, lai pieņemtu lēmumu par Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 6., 7., 8., 9. un 10.punktā minētajiem jautājumiem, nepieciešams, lai "par" nobalso dzīvokļu īpašnieki, kuri pārstāv vairāk nekā pusi no visiem dzīvokļu īpašumiem.

Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešo daļu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam, ja "par" balsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem, izņemot tos gadījumus, kuros Dzīvokļa īpašuma likuma 17.pantā paredzēts cits lēmuma pieņemšanai nepieciešamais balsu skaits vai lielāku nepieciešamo balsu skaitu noteikusi pati dzīvokļu īpašnieku kopība.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus: 1) piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; 2) segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; 3) norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana); 4) maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus; 5) maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes; 6) saudzīgi izturēties pret kopīpašumā esošo daļu, ievērot tās lietošanas noteikumus, kā arī normatīvajos aktos noteiktās sanitārās, ugunsdrošības un citas prasības, lai neradītu aizskārumu citu cilvēku drošībai un veselībai, apkārtējās vides kvalitātei, un raudzīties, lai šos noteikumus un prasības ievērotu personas, kas iemitinātas viņa dzīvokļa īpašumā; 7) nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu; 8)

pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo un otro daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz: 1) kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas; 2) pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Atbilstoši Civillikuma 1071.pantam uz kopējo lietu gulstošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, tiesa atzīst, ka 2012.gada 21.novembra dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums bija saistošs arī Atbildētājam kā dzīvokļa Nr./Nr./, /adrese/, īpašniekam, līdz ar ko Atbildētājam ir likumisks pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumus atbilstoši kopīpašuma domājamās daļas apmēram un veikt maksu par papildus un komunālajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu. Minētie izdevumi Atbildētājam bija jāsedz pamatojoties uz Prasītājas piestādītajiem rēķiniem, rēķinos norādītajos termiņos.

No lietas materiāliem pievienotajiem pārskatiem par klientu (Atbildētāju) un parāda summas aprēķina izriet, ka Atbildētāja nav izpildījusi ar likumu noteiktos pienākumus un nav veikusi maksājumus par veikto, Atbildētājai piederošo dzīvokļa īpašuma, pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un sniegtajiem pakalpojumiem, līdz ar ko par laika posmu no 2013.gada 1.februāra līdz 2013.gada 30.septembrim ir izveidojies parāds par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem un papildus pakalpojumiem Ls 356,66 apmērā *(lietas 10. - 13.lapa)*.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Lietas izskatīšanas gaitā nav gūtu pierādījumi, ka Atbildētāja ir izpildījusi savas saistības pret Prasītāju, veicot dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas izdevumu, komunālo un papildus pakalpojumu parāda par laika periodu no 2013.gada 1.februāra līdz 2013.gada 30.septembrim Ls 356,66 apmaksu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt saskaņā Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā konstatēts, ka Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības, proti, nav sniegusi rakstveida paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus par prasību, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, kā arī nav iesniedzis tiesā pierādījumus tam, ka parāda samaksa ir veikta. Tāpat Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu, ka Prasītāja kā apsaimniekotāja pilnībā vai arī kādā daļā nebūtu izpildījusi savas saistības – nebūtu nodrošinājusi Atbildētāju ar komunālajiem pakalpojumiem, vai, ka Atbildētāja nebūtu saņēmusi Prasītājas sniegtos pakalpojumus, vai arī nebūtu veikusi dzīvojamās mājas /adrese/, vai kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Tādējādi secināms, ka Atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību, un atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt apsaimniekotāja (Prasītājas) tiesai iesniegtā parāda aprēķina pamatotību un apstākli, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav samaksāts.

Ņemot vērā minēto, kā arī ievērojot to, ka Atbildētāja nav izpildījusi savas saistības pret Prasītāju, tiesa atzīst par pamatotu Prasītājas prasību daļā par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas izdevumu, komunālo un papildus pakalpojumu parāda Ls 356,66 piedziņu par laika periodu no 2013.gada 1.februāra līdz 2013.gada 30.septembrim.

Turklāt, Prasītāja aprēķinājusi un lūdz piedzīt no Atbildētājas līgumsodu Ls 96,78 par laika periodu no 2013.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 30.septembrim.

Saskaņā ar pārvaldīšanas līguma 4.9.punktu pārvaldniekam ir tiesības aprēķināt un iekasēt no īpašnieka kavējuma maksu 0,3 % apmērā no kavēto maksājumu summas par katru nokavēto dienu, ja īpašnieks nav savlaicīgi veicis līgumā paredzētos maksājumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Savukārt Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesība rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Atbilstoši Civillikuma 1427.pantam pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Konkrētajā gadījumā pārvaldīšanas līgums starp pusēm noslēgts nav, kas izslēdz pamatu konstatēt no tiesiska darījuma izrietošās atbildētāja saistības pret prasītāju par līgumsoda samaksu (sk. *Augstākās tiesas Senāta 2012. gada 8. februāra sprieduma lietā Nr. SKC-394/2012 7.punktu).*

Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka Prasītājas prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1759., 1760.pantu Prasītājai ir nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no Atbildētāja likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no piedzītā, bet nesamaksātā pamatparāda Ls 356,66, kas atbilst EUR 507,48, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādējādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs nesamaksāto pamatparādu apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34., 35. un 41.pantu no Atbildētājas par labu Prasītājai piedzenama valsts nodeva Ls 53,50 apmērā, kas ir proporcionāla piedzītajai parāda summai un ar lietas izskatīšanu saistītie tiesas izdevumi Ls 3,30, kopā Ls 56,80, kas atbilst EUR 80,82.

Ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.pantu, atsauces uz latiem tiesiskajos instrumentos, kas pastāv dienā pirms *euro* ieviešanas dienas, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, ir uzskatāmas par atsaucēm uz *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu. Sākot ar euro ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu.

Saskaņā ar Eiropas Ekonomikas un finanšu lietu padomes (ECOFIN) 2013. gada 9. jūlija lēmumu par Latvijas pilntiesīgu dalību Ekonomikas un monetārajā savienībā no 2014.gada 1. janvāra, atceļot līdz šim spēkā bijušo „atliktās dalības" statusu lata kurss attiecībā pret *euro* – 0.702804, apstiprināts kā neatsaucami fiksēts pārejas kurss uz *euro* (Padomes noteiktais maiņas kurss).

Līdz ar to, nosakot piedzenamo naudas summu apmēru, ir veicams latu pārrēķins uz *euro*, ievērojot

neatsaucami fiksēto *euro* maiņas kursu 0,702804, un dalot ar šo skaitli latos noteiktās piedzenamās summas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un Civilprocesa likuma 1., 5., 8., 39., 41., 42., 92. - 97., 189.- 193., 195., 204.[1] un 250.[25]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt SIA /Nosaukums A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pamatparādu 507,48 EUR (356,66 Ls) un tiesas izdevumus 80,82 EUR (56,80 Ls) apmērā, kopā piedzenot 588,30 EUR (pieci simti astoņdesmit astoņi *euro*, 30 centi) (413,46 Ls), kas iemaksājami SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā Nr/konta Nr./, AS /Nosaukums C/.

Noraidīt SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, prasību daļā par līgumsoda 137,71 EUR (96,78 Ls) piedziņu.

Noteikt SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no piedzītās, bet neatmaksātās pamatparāda summas 507,48 EUR (356,66 Ls), ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot neatmaksātā pamatparāda apmēru.

Noteikt /pers.B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 5.augusta, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis E.Ernstsons